

יבית אומר

עלון שבועי לכבודו של רבנו הגדול
מרן רבי **עובדיה יוסף** זצוק"ל

פרשת ואתחנן

שבת נחמו

אב תשפ"ה

גיליון מס' 565

דבר העורך הרב יצחק בר זכאי

"ומשלם לשונאיו אל פניו להאבידו, לא יאחר לשונאו אל פניו ישלם לו" (ז', י')

אל יהא הדבר לפלא בעיני האדם, אומר בעל ה"חפץ חיים" זצ"ל בספרו "שם עולם" (פרק ו'), בראותו מחללי שבת בשאט נפש שההצלחה מאירה להם פנים, כעין זה יקשה גם לכל מי שלמד את המשנה: "אלו דברים שאדם אוכל פירותיהן בעולם הזה וכו'" (פאה א', א')

והלא רואים אנו בעליל אנשים שאין בהם אפילו מעשה טוב אחד הנמנה שם במשנה, ובכל זאת ביתם מלא כל טוב.

על כל אלה אין לתמוה ולהתפלא, שכן המתבונן היטב יראה שבסופו של דבר כאשר תתמלא סאתם תישלח מארה בנכסיהם ויכלו לגמרי. אך גם אם כילו את ימיהם בטוב ובנעימים, והלכו לעולמם מדושי עונג מרוב כל, אין להסיק עדיין מאומה, **ויבאר הדבר על פי משל:**

מעשה במלך שהיה לו רע וידיד, וגילה לו את כל סודות המלוכה, לימים גילה המלך כי אותו ידיד בוגד בו ובעד בצע כסף מסר את סודות המלוכה למלך אחר. מתוך צער וכאב גמר המלך בדעתו לפסוק לאותו בוגד דין שיחרט שמו לדראון עולם.

מה עשה? ציוה להקים בנין ענק שכל קירותיו מזוככית, ובו יכלאו את הבוגד לעיני כל העם עד שימות שם ברעב.

ביום הראשון – היתה רוחו של האסיר טובה עליו, לפני שהוכנס לכלאו אכל ושתה והיה נראה נינוח לעיני הסקרנים שעמדו בחוץ.

ביום השני – ניראו בו סימני דאגה ומתח.

ביום השלישי – נפלו פניו, וידיו רעדו מחמת הרעב.

ביום הרביעי – לא יכל לעמוד על רגליו.

ביום החמישי – נפל למשכב מתפתל ביסורים.

ביום השישי – התרחש דבר נוראי, לעיני כל הסקרנים שעמדו בחוץ קרע את בגדיו, תלש את בשרו והתחיל לועס ובולע את בשרו.

באותו יום הגיע לעיר אורח שנודע לו על אותו אדם שנידון למוות, אך מה גדולה היתה תמיהתו היתכן שאדם זה יושב כאן **ואוכל בשר!**

השיבו לו בבת צחוק: שוטה שבעולם האם אינך רואה שאדם זה אוכל את בשר עצמו?

והנמשל: אנשים רבים תמהים על שלות הרשעים, אך דומים אנו בתמיהתנו לאיש שנדמה אכילת בשר עצמו לסעודה דשנה, משום ששכר שמשלם הקב"ה הוא שמור לעולם הבא.

אך הרשעים שסרו מדרך ה' לגמרי, **מסולקים הם מהעוה"ב**, ואם יש להם איזה זכות מחמת מצוה שעשו, משלח להם הקב"ה את הקרן בעוה"ז, וממילא יהיו אבודים לגמרי בעוה"ב ועד בואם שמה כבר לא תישאר להם שום זכות.

חדשים לבקרים מתפרסמים: אישי ציבור מדושי עונג, ראשי ממשלה, נשיאים, שרים, חכמים, בעלי הון, שנחקרים בזה אחר זה וקלונם ניגלה לעיני כל, וחלקם נשלחים לאחר סורג וברז, משום שבסופו של דבר נתמלא סאתם.

שבת שלום!

שעון קיץ:

שקיעת החמה - 19:33

נץ החמה - 6:00

סוף זמן תפילה: הגר"א - 8:38 הגר"א - 9:19

סוף זמן תפילה: הגר"א - 10:27

צאת שבת - 20:04

זמן ר"ת במוצ"ש - 20:57

הזמנים הם לפי אופק ירושלים

פנינים מתורתו על פרשת השבוע

ואתחנן אל ה'... אעברה נא ואראה את הארץ... ויאמר ה' אל תוסף דבר אלי עוד... (ג', כ"ג-כ"ו)

רגיל היה מרן זיע"א לבאר, הנה משה רבינו ביקש רק להיכנס ולראות את הארץ ומיד למות בה, מדוע אי"כ לא הסכים הקב"ה לכך, ואמר לו **"אל תוסף דבר אלי עוד בדבר הזה"**

והסביר מרן: בגמ' סנהדרין ק"ז מבואר: דוד המלך דומה **לסוחר**, שאמר לפני הקב"ה, (תהלים י"ט) רבשי"ע – **שגיאות מי ביני** – כלומר מי יכול להזהר משגגות, והקב"ה מחל לו, אח"כ אמר **מנסתרות נקני** – כלומר מי יכול להזהר מעבירות במזיד שעושים בצנעא, והקב"ה מחל לו, אח"כ אמר **גם מזדים חשוד עבדיך** – כלומר גם על עבירות במזיד בפרהסיא תמחל לי כי מי יכול להזהר – והקב"ה מחל לו,

ולבסוף אמר **ונקיתי מפשע רב**, שגם על הפשעים תכפר לי, כי כך דרכן של צדיקים שמבקשים מעט וכשרואים שהיא עת רצון מוסיפים עוד בקשות. וכן עשה משה רבינו בתחילה ביקש אעברה נא **ואראה** – רק לראות את הארץ אני מבקש, אבל בדעתו היתה שאח"כ יבקש עוד מהקב"ה להשאר בארץ, לכן אמר לו הקב"ה אל תוסף דבר אלי עוד.

ובקשתם משם את ה' אלוהיך ומצאת כי תדרשנו בכל לבבך... (ב', כ"ט)
כתב מרן זיע"א: לכאורה מדוע פתח בלשון רבים **ובקשתם** משם את ה', וסיים בלשון יחיד, **ומצאת**

והסביר מרן: הגמ' (ר"ה י"ח) מובא, שניים שעולים לגרדום מפני מה זה התפלל ונענה וזה התפלל ולא נענה, זה שהתפלל תפלה שלימה (בכוונה) – רש"י נענה וזה שלא התפלל תפלה שלימה (שלא בכוונה) לא נענה, וזהו ביאור הפסוק: **ובקשתם** משם את ה', – ששניהם התפללו ובכל זאת **ומצאת** – רק אחד נענה, והטעם לכך: – שהשני התפלל תפלה שלמה **ובכוונה**, וכמו שהמשיך הפסוק – כי תדרשנו **בכל לבבך ובכל נפשך** ואילו הראשון שהתפלל ללא כוונה לא נענה

(מאור ישראל ח"א עמ' קפ"ו)

שמע ישראל ה' אלוהינו ה' אחד (ו', ד')
הסביר מרן זיע"א: בדרך רמז-פסוק זה יש בו סימן למנין העולים תורה **שמע** – יש בו ג' אותיות כנגד ג' **עולים** לס"ת בימים **שני וחמישי** **ישראל** – יש בו ה' אותיות כנגד ה' **עולים** לס"ת **ביום טוב** ה' (י-ה-ו-ה) יש בו ד' אותיות כנגד ד' **עולים** לס"ת **בראש חודש וחיה"מ** **אלקינו** – יש בו ו' אותיות כנגד ו' **עולים** לס"ת **ביום הכפורים** (ה') **י-ה-ו-ה אחד** – יש בו ז' אותיות כנגד ז' **עולים** לס"ת **בשבת** (שמענו מפי קודשו)

ולא תחונם (ז', ב')
כתב מרן זיע"א: בגמ' (שבת ל"ט) מסופר שר' יהודה שיבח את מלכות רומי ואמר **כמה נאים מעשיהן** של אומה זאת, תיקנו שווקים, תיקנו גשרים וכו'

והקשה מרן זיע"א: הלא אמרו חז"ל (ע"ז כ') לא תחונם – מכאן שאסור לאמר כמה נאה נכרי זה, וכן פסק הרמב"ם (אכו"ם פרק י') אסור לספר בשבחם, ק"ו לספר בשבח מעשיו או לחבב דבר מדבריהם. **ותירץ:** ולי נראה ליישב שדוקא לשבח לאיש גוי פריט – אסור, אבל אומה אשר עם ישראל חוסים בצילה, ועל ידי שבה משבחים אותה בפני ישראל על מעשיה, יהיו מתפללים בשלומה של המלכות, מותר הדבר, וכמו ששינו: הוי מתפלל בשלומה של מלכות, שאלמלא מוראה איש את רעהו חיים בלעו, וכן נאמר בירמיה: דרשו בשלום העיר אשר הגלית אתכם שמה, והתפללו בעדה אל ה' כי בשלומה יהיה לכם שלום.

(מאור ישראל, שבת לג:)

חבימא דיהודאי

מתורתו של רבי אהרן לייב שטיימן זצ"ל:

שאלה: כיצד יש לנהוג בסעודת השבת בבית עם ילדים קטנים שאין להם סבלנות לשבת ליד השולחן האם כדאי לקצר את זמן הסעודה, כדי שיצליחו לשבת בזמן המועט, או להמשיך כרגיל והילדים יתעסקו במשחקים?

תשובה: למה לקצר? ישחקו? שישחקו.

שאלה: האם להכריח את הילדים בגיל 7-8 לשבת בליל ש"ק לשבת ליד השולחן זמן ממושך, וכן האם להכריחם לשיר שירי שבת **תשובה:** על פי רוב מה שבה בכפיה **מתנקם אחר כך**, אכן מה שכתוב בתורה חילול שבת וכן דברים המפורשים בהלכה כגון מוקצה וכו' צריך לפעמים להכריח ולהעניש ע"כ. ולגבי שאלתך, **רוב אלו שנתקלקלו נגרם הקלקול ע"י כפיה**. ולכן למעשה אם האבא יסיר זמירות מסתמא גם הם יסירו, אם לא בפעם ראשונה אז בפעם שניה או השלישית, אבל אם רק יראו שהוא אומר להם לשיר-לא יצא מזה כלום.

שאלה: אבא שואל על בנו בחיידר בכיתה ח' שבזמן הלימודים הוא לומד יפה מאוד, ואילו בבית הזמנים כשאין מסגרת לא רוצה ללמוד, **האם ללחוץ עליו שילמד?**

תשובה: אשאל אותך שאלה, מי לומד יותר אברך בכולל או ר"מ בישיבה? השיב האב ר"מ בישיבה לומד **קצת יותר**.

הרב שטיינמן: קצת יותר? הרבה יותר! כי לר"מ בישיבה יש מחייב, זו המציאות, א"כ הבעיה לא רק עם הילד שלך. אלא למבוגרים כשיש מחייב לומדים יותר טוב, ולכן **ללחוץ לא כדאי**, כשיגדל יבין את ערך הלימוד.

שאלה: הבן אינו רוצה בשום אופן ללכת לביהכנ"ס ולהתפלל, מה לעשות?

תשובה: לא לעשות כלום, ולהמתין עד שירצה מעצמו.

אבל הילד כבר הגיע לחינוך- **שואל האב** **השיב לו הרב:** אם כן בוודאי לא לעשות כלום, כי אם אתה חייב בחינוך, אז להכריח זה ההיפך מחינוך.

שאלה: באחד החיידרים היה ילד קשה והאבא **דרש מהצוות להרביץ לילד** ולהעמידו על מקומו, המנהל לא הסכים בשום אופן, והאבא התעקש שהילד שלו חוצפן וצריך להכות אותו כשצריך.

נכנסו לרב שטיינמן לשמוע את דעתו.

השיב הרב: מדוע לא די לך בצעקה או בגערה?

ענה האב: ניסינו וזה לא עזר,

והרב שואל: אם כן אתה חושב שאם תרביץ זה יועיל,

כי את הנשק הזה עוד לא ניסית?

ומה יקרה כאשר תנסה גם את זה ולא יועיל,

האם תוציא חרב ותהרוג אותו?

היום מחנכים מאהבה, סיים הרב.

גימטריה בפרשה

(מרבי יעקב ישראל קנייבסקי צ"ל)

ואותי ציוה ה' בעת ההיא ללמד אתכם (ד', י"ד) פירש"י ללמד אתכם תורה שבעל פה.

"ללמד אתכם חקים ומשפטים" **בגימ'** "ללמד התורה שבעל פה"

והיו לטטפת בין עיניך (ח', כ"ד) במנחות ל"ז – בין עיניך זו קדקד.

"בין עיניך" **בגימ'** "זה קדקד"

היום לעשותם (ט', ב'-ג') פירש"י ומחר ליטול שכרם

"היום לעשותם" (עם שתי התיבות) **בגימ'** "ומחר ליטול שכרם"

כינור חידתי

1. **אילו שתי אותיות** לא נכתבו טמונות זו לצד זו בכל התנ"ך כולו?
2. **מי הם שני האנשים** שקראו לבנם אחי כדי לזכור את האב שלהם?
3. **מיהו האדם** שנולד עם צורת נחש חקוקה על ירכו?
4. **באיזה פסוק בתורה**, שלוש המלים הראשונות ושלוש האחרונות זהות?
5. **באיזו פרשה בתורה** כל הפסוקים מתחילים באות ו' מלבד 8 פסוקים?
6. **מי הם שני** בעלי החיים שדיברה עמהם השכינה?
7. **מי הוא בעל החיים** שישן כשעיניו פקוחה ואחת סגורה?
8. **מה הוא בעל החיים** שישן בעיניים פקוחות?
9. **מי הוא בעל החיים** שאינו נרדם כלל אלא מתנמנם?
10. **מי הוא החצוף** בחיות? מי הוא החצוף שבעופות?
11. **מי מבין** בעלי החיים מבין את לשונם של בני אדם?
12. **איזה מקום** בעולם מוגן מנזקי בעל חי מסויים?
13. **איזה בעל חיים** נוהג למצוץ את אצבעו?

תשובות

1. **כתב** בספר החיים (לאחי מהר"ל) שבכל התורה לא תמצא ג' וס' זו ליד זו משום שהקב"ה שונא **גס** והגר"א כתב (דברי אליהו) כי אותיות ג' וס' לא תמצא זו ליד זו כי הם אותיות **המפרידות** את הבעל והאשה זו מזו (גט).
2. **כתב** הרוקח, (פרשת וישלח) בשם המדרש כשברח יעקב לחרץ, נולד לעשו בן וקראו בשם **אחי**, כדי שלא ישתכח מה שעשה לו יעקב, ועשו ציוה לו שכל מקום שיפגוש ביעקב שיהרגוהו, וזה שאמר הצלני מיד **אחי** ומיד עשו, וכן בנימין קרא לאחד מעשרת בניו **אחי** (כמבואר במסכת סוטה לו).
3. **כתב** השל"ה הקדוש (פרשת תולדות) שבידך עשו היה מונח הנחש, כדמרגמינן (בראשית כ"ה, כ"ז) והנה עשו גבר נחשורכן – שהיה חקוק בידך עשו צורת נחש.
4. **אני ה'** אלו קיבם אשר הוצאתי אתכם... אני ה' אלו קיבם (במדבר ט"ו, מ"א)
5. **נאמר** במדרש לקח טוב (פרשת וישב פ"מ) כי בפרשת **וישב** כולה התחלת הפסוקים באות ו' חוץ מ-8 פסוקים כנגד המילה שניתנה ל-8,
6. שכל הפרשה סיפורים של ווי"ס, **ווי** במכירת יוסף, **ווי** במיתת אשת יהודה ובניו, **ווי** באשת פוטיפרע, **ווי** בבית האסורים,
7. חוץ מ-8 פסוקים משום שזכתה אוסנת להיזדוג למולים (יוסף הצדיק).
8. **הדג** – ויאמר ה' לדג ויקא את יונה,
9. **והנחש** – ויאמר ה' אלו קיבם אל הנחש (ע"י בכורות דף ח')
10. **הצבי** (מדרש שיר השירים פר' ח')
11. **האריה** (צמח צדק פר' כ"ו) ג. **הסוס** (ברכות ג')
12. במדרש רבה (פרשת כי תשא מ"ב) נאמר חצוף שבחיות **כלב**, חצוף שבעופות **תרנגול**.
13. **הפיל**, כן כתב במלאכת שלמה בפירוש המשניות (כלאים פ"ח מ"ו) שהטעם שהרואה פיל וקוף אומר ברוך משנה הבריות (שו"ע סי' רכ"ה) אעפ"י שכל בעל החיים משונה צורתם, משום שבזמן דור המבול נפרע הקב"ה מן האנשים והפכים לקופים ופילים, **והיינו שהקוף דומה לאדם**, והפיל מבין לשון בני אדם.
14. **א. מבואר** בעיון יעקב (סוטה ל"ח) **שהיונה** מכירה בתבואה שנקצרה בשבת ואינה אוכלת ממנה ובספר פרדס יוסף (ויחי אות ג') הביא בשם היעב"ץ מופת חותך לקדושת השבת, שהיונה אינה תולשת בשבת מן המחובר, וזהו שאומרים יונה מצאה בו מנוח.
15. **ב. כתב** בילקוט ראובני (פרשת בראשית) יש דג שנקרא **שבתי** לפי שהוא שובת בשבת, שהוא יוצא ליבשה בערב שבת בין השמשות ואינו חוזר עד מוצאי שבת.
16. **11. ארץ מצרים** מוגנת מנזקי **הארבה**, שנאמר "ואחריו לא יהיה כן" וכתב הרמב"ן: הכתוב מודיע אותנו בדרך נבואה ש"אחריו לא יהיה כן" וכתב ר' חננאל על התורה, מעת משה רבינו עד עכשיו אין ארבה מפסיד בכל מצרים, ואם יפול בארץ ישראל ויכנס למצרים אינו אוכל מכל יבול הארץ כלום.
17. **12. במסכת סנהדרין** (קח) מסופר על עוף ששמו **אורשינה** שהיתה בתיבה ולא בקשה מזונות מנה וברכה נח שלא תמות לעולם,
18. ובפירוש יפה תואר (מדר' פ"ט) כתב דבר פלא שמכח ברכתו של נח אין העוף מת אפילו ע"י חץ כי אין המיתה שולטת בו.
19. **13. בתוספות ראש** (ברכות ג') מובא דבר פלא: דרך האריה כשרעב ורוצה לטרוף שמניח אצבעו לפה ומוצץ.

(החידות נלקחו מתוך הספר

ופריו מתוך להרב ארז חזני שליט"א)

פינת ההלכה

דין חולה שיש בו סכנה

* **כשמתלפן** בשביל חולה שיש בו סכנה, טוב שירים הטלפון **בשינוי**, היינו באצילי ידיו וכדומה, ויותר נכון ששני אנשים ביחד ירימו את השפורפרת ממקומה, ע"פ מה שאמרו חז"ל "שניים שעשאוהו פטורים".

* **בגמר השיחה** עם הרופא, מותר להחזיר את השפורפרת למקומה, כדי שאם יצטרכו לרופא לשיחה נוספת עם חולה אחר יוכל לקבל אותה, וטוב שיחזירנה באצילי ידיו, או ששני אנשים יחזירוה ביחד.

* **רופא** ששומע צלצול בביתו, והוא מצלצל **ללא הרף**, רשאי להרים השפורפרת, שמא מתקשרים עימו לצורך חולה שיש בו סכנה, וטוב שירים השפורפרת כלאחר יד, או ע"י קטן.

* **חולה** שיש בו סכנה, והרופא טיפל בהצלחתו, **מותר** לרופא לקבל שכר על טיפולו לאחר השבת, ואין לאסור משום שכר שבת, שלא אסרו אלא בדבר הרשות ולא בדבר מצוה.

* **רופא ירא שמים** שחייב לכתוב מירשם לחולה שיש בו סכנה יכתוב **בידו השמאלית**, שכל דבר שאינו חלק מן הטיפול הישיר לחולה שיש בו סכנה, צריך לעשות בשינוי, כגון כתיבת מירשם וכיו"ב.

* **מותר** לרופא לנסוע בשבת ברכבו לטפל בחולה **שיש בו סכנה**, אולם אסור לו לחזור ולנסוע ברכבו לביתו.

* **מחללים** את השבת כדי להפעיל על החולה אמצעי החייאה, ואפי' שסיכוי ההצלחה קלושים ביותר להצלחתו.

* **מצוה** לחלל את השבת להכין תרופות או להביאם דרך רשות הרבים לצורך חולה שיש בו סכנה, ואפילו רק להקל מעליו את יסוריו ומכאוביו, ומ"מ היכא דאפשר דברים אלה שאין במניעתם סכנה יעשו אותם על ידי שני אנשים.

* **רפואה** שיש בעשייתה חילול שבת שאינה רפואה טיבעית אלא **סגולית**, נחלקו בה הראשונים, שדעת הרמב"ם שאין לעבור על איסור תורה אלא על רפואה טבעית שהרופאים הסכימו עליה, אבל רפואה סגולית אינה דוחה איסור תורה, ודעת הרמב"ן והרשב"א שגם על רפואה סגולית דוחים את השבת, וכמה מרבנותינו האחרונים סמכו להקל למעשה על פי דבריהם ברפואה שנבדקה והצליחה עפ"י הנסיון, הילכך המקל בזה יש לו על מה לסמוך.

* **חולה** שיש בו סכנה שמחללים עליו השבת, משתדלים **שלא לעשות** על ידי נוכרים או קטנים אלא ע"י ישראל גדולים, ובני דעת.

* **חולה** שיש בו סכנה ויצא מכלל סכנה, צריך להמשיך לטפל בו כדין חולה שיש בו סכנה.

* **מי שניסה** בשבת לאבד עצמו לדעת, ושתה רעל וכיו"ב, אף על פי כן מחללים עליו שבת כדי להצילו ככל האפשר, ואפי' אם הוא מוחה בידם שברצונו למות, אין שומעים לו, שאין נפשו של האדם קנינו אלא קנין הקב"ה.

* **רופאים** ישראלים שנמצאים בבית החולים בשבת, והובא לשם חולה נכרי שיש בו סכנה, וצריך לחלל שבת להצלחתו, בזמן שהתקשורת משוכללת, ואם לא יטפלו בנכרי המסוכן, יוודע מיד הדבר בכל העולם וחולי ישראל שנמצאים בבתי חולים של נכרים יבואו לידי סכנה, כי לא ירצו הרופאים הנכרים לטפל בהם, הילכך מותר לישראל לטפל בשבת בחולים נכרים המסוכנים אף במלאכות דאורייתא.

סיפור השבוע

סיפור הגאון רבי יעקב קמינצקי זצ"ל:

בעיירה מיר השוכנת ליד הגבול שבין פולין וליטא גרה נערה שהתייתמה בגיל צעיר. כשבגרה והגיעה ולגיל השידוכים היו לה קשיים רבים במציאת השידוך.

חברותיה נישאו ולה קשה מאוד, למה? שאיפותיה היו להינשא לבעל תלמיד חכם צדיק וירא שמים, אך כזה חתן רצה סכום כסף גדול **ויתומה מאב מהיכן תשיג את הסכום?** היא הצליחה לעבוד כספרנית לחסוך כסף שתוכל להינשא, אך הסכום קטן ולא מספיק עדיין.

באחד הימים בהיותה בספרייה, חשבה לעצמה מה עוד יכולה לעשות ואז עלתה מחשבה במוחה לבקש **ישירות מבורא העולמים.**

תמיד היא התפללה אך ניסתה עוד השתדלויות, עכשיו היא יודעת ששום השתדלות לא הועילה תבקש ממלך מלכי המלכים

רק הוא יכול לעזור. **היא החליטה לכתוב מכתב.**

לקחה נייר והתחילה לבקש מבורא עולמים אבי יתומים.

היא ביקשה בכל ליבה מאבא שבשמיים, שישלח לה חתן צדיק ויר"ש, למרות שאין לה הרבה כסף להביא אך היא רוצה לזכות להקים בית של תורה אמיתי.

היא התחננה **במכתב לאביה שבשמים** שיעזור לה וחתמה את שמה.

הכניסה את המכתב למעטפה וכתבה מבחוץ "לאבי שבשמים".

הלכה לגינה שמחוץ לעיירה מיר, נעמדה וברגע של משב רוח

פתחה את ידה והביטה איך **המכתב נישא ברוח...**

אחר כך שבה לביתה באמונה תמימה שה' יכול לעשות הכל.

ימים ספורים לאחר מכן יצא אחד מתלמידי ישיבת מיר להרימה לעשות מצות השבת אבידה,

אך נדהם לראות שכתוב על **המעטפה לאבי שבשמים.**

בסקרנותו פתח וקרא כמה וכמה פעמים והתרגש מאד מהכנות והכאב שנכתב במכתב, הוא ניגש **להתייעץ עם ראש הישיבה**

הג"ר אליהו ברוך קמאי זצ"ל.

הבחור הביע את הסכמתו להינשא לה, בירר עליה ומצא חן בעיניו למרות שהיתה מבוגרת ממנו בשש שנים. כמו שהתפללה הנערה זכתה לבעל צדיק **הלא הוא ר' יצחק יחיאל דוידוביץ** והגיע למעלות גדולות בתורה וביראה.

לימים נעשה משגיח לישיבת מינסק והיה לרבם של מנהיגי הדור באמריקה.

שאלה: כל אדם חפץ לנחת **דקדושה מבניו** ושילכו בדרך טובים

ויהיו מלימוד תורה בקדושה ובטהרה. היכן הם המקומות שתיקנו חז"ל להתפלל על כך?

תשובה: כתב המשנה ברורה סימן ס"ק ד': וז"ל:

ותמיד תהיה תפילת האב והאם שגורה בפייהם **להתפלל על בניה** שיהיו לומדי תורה וצדיקים ובעלי מידות **ויכוין מאוד** בברכת אהבה רבה ובברכות התורה בשעה שאומרים **ונהיה אנחנו וצאצאינו.**

וכן כשאומר בובא לציון למען לא ניגע לריק ולא נלד לבהלה עכ"ל.

מתוך עלונו של הרב קולדצקי תשפ"ד.

ליום השנה לפטירת הרבנית ע"ה א"ח למרן זיע"א

סיפור בני ביתו של מרן זיע"א:

פעם עלה לביתו של מרן אחד העסקנים להתיעצות דחופה, ושמע את הרבנית יושבת וקוראת תהלים, תוך שהיא ממלמלת לעצמה, מכונית היא רוצה... מכונית, **אני מחכם עובדיה אפילו אוכל לא ביקשתי,** כששאל אותו עסקן את הרבנית מה כוונתה, הסבירה לו שכעת יושב מרן זיע"א בחדר הסמוך עם זוג ומנסה לעשות ביניהם שלום בית, הבעל אברך, ואשתו דורשת ממנו שיקנה לה מכונית, ואז הפטירה הרבנית ע"ה ואמרה: **אני מחכם עובדיה אפילו אוכל לא ביקשתי** הייתי לוקחת מעט פרוטות שהיו ברשותי, הולכת לשוק מחנה יהודה וקונה כמה ירקות בודדים, ופעמים אוספת מהירקות שהשליכו בעלי הבסטות ובאה לביתי ומבשלת מהם מרק לילדים עם איזה פרוסת לחם וגם חכם עובדיה היה אוכל את זה, **ועוד היה מחמיא לי ואומר, כמה זה טעים ומשובח,** והיא מבעלה האברך רוצה מכונית?

סיפור מרן זיע"א

אחר שנפטרה, נראתה בחלום לגנן שהיה בא תמיד אצלינו ומתקן אם צריך לתקן או לחזור ולשתול, ושאלה, "מדוע אינך דואג שהרב יברך מאה ברכות בשבת, למה אתה לא הולך לסדר את הגינון?" ומספר הגנן, **כל הלילה רעדתי, לא ישנתי ולא עצמתי עין!** היא דואגת שאברך מאה ברכות גם אחרי פטירתה! זו צדקת בכל ליבה גם כשהיא למעלה, נשמתה ודאי מרחפת כאן, אין לי שום ספק בזה, היא יודעת ושומעת כל הדברים האלה, יתנו לה מפרי ידיה ויהללו בשערים מעשיה'.

עוד סיפור

כאשר הרבנית ע"ה חלתה ועמדה להיפטר מן העולם, כינס מרן זיע"א את כל הילדים כדי לבקש ממנה סליחה ומחילה ומרן עצמו **ביקש ממנה מחילה וסליחה בדמעות שליש** על שלא העניק לה יותר זמן, בגלל שהקדיש את כל זמנו ללימוד התורה.

עוד סיפור

פעם אחת ישב מרן זיע"א לאכול את ארוחת הצהרים באחד מימי החול באמצע השבוע, ולפתע החל לזמר שירי שבת, רעיתו הרבנית ע"ה תממה לפשר הדבר ופנתה למרן בשאלה, הלא לא שבת היום ולא חודש היום ומה לך לשיר שירי שבת, נענה מרן והשיב בחיך: מכיון שהכנת מאכלים כה ערבים, טובים ומשובחים הרגשתי **כאילו אני נמצא עתה בשבת המלכה,** לכן התחלתי לשיר שירי שבת.

רבותי! שום דבר אני לא אומר מליבי, שמעו מעשה מהמנוחה הרבנית ע"ה שנפטרה לנו בשנת תשנ"ד,

היתה לנו גינה קטנה של בשמים, עליהם הייתי מברך בשבת, עצי בשמים, עשבי בשמים, להשלים מאה ברכות בשבת, היה לנו גנן ר' מנשה יונה – אתם זוכרים אותו, הוא היה מתקן את הגינה ומשתדל תמיד שיהיו העצים שנוכל לברך, אחר פטירתה של הרבנית לא היה מי שישגיח על הבשמים האלה והם **נתייבשו,** היא באה **אצלו בחלום** – הוא בעצמו סיפר לי – בחצי הלילה,

ושאלה אותו: **למה אתה לא דואג לרב?** למה אתה לא מתקן את הבשמים שלו? הוא צריך לברך מאה ברכות! הוא קם מבוהל מחלומו, למחרת בא אלי בבוקר וסיפר לי שכך חלם, רבותי! היא נמצאת בעולם הבא, מה איכפת לה? אלא צדיקים במיתתם קרויים חיים.

(מרן זיע"א בהספד על ר' נ' ג' ז"ל –

משוש תבל, דברים עמ' קמ"ו)

עלון השבוע מוקדש

לע"ן הרבנית אשת חיל עטרת בעלה

מרת מרגלית בת זכיה ע"ה

אשת חבר למרן זיע"א

נלב"ע י"ט אב תשנ"ד

ת.נ.צ.ב.ה.

יו"ל ע"י מוסדות ישיבת בית שמש- ע.ר. 58-05166-80 טלפון 052-7123439 פקס 02-6739933

לקבלת העלון במייל - yabiaomer1234@gmail.com